

عنوان مقاله:

کاربرد رون شهری در شهرسازی بومی و تاریخی ایران

محل انتشار:

همایش ملی پژوهش های کاربردی در علوم و مهندسی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

محمد بهرام زاده - عضو هیئت علمی گروه باستان شناسی و مدرس گروه مرمت و احیاء بناها و بافت های تاریخی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابهر

عبداله نصرالهی - کارشناس ارشد مرمت و احیاء بناها و بافت های تاریخی

ساسان خانبلوکی - کارشناس ارشد مرمت و احیاء بناها و بافت های تاریخی و مدرس دانشگاه پیام نور استان تهران

خلاصه مقاله:

معماران و شهرسازان بر حسب تجارب خود و با توجه به شرایط اقلیمی و آب و هوایی یک شهر، جهات جغرافیایی مناسبی را برای ساخت و ساز موجه و مناسب دانسته اند. این جهات مناسب برای شهرسازی را رون شهری نامیده اند. در شهرسازی ایران سه رون مناسب وجود دارد: راسته رون، رون اصفهانی و رون کرمانی است. که ساختار شهری در هر کدامیک از این رون ها با توجه به شرایط، متفاوت است. مدیریت انرژی های طبیعی و غیر طبیعی در نحوه برخورد درست با شکل خوب شهر تعریف می شود. چراکه استفاده بهینه از انرژی های مانند باد، آب، آفتاب و . . . با جهات جغرافیایی مناسب که همان رون شهری است، ارتباط مستقیم دارد. این مقاله که حاصل مشاهدات عینی و مطالعات کتابخانه ای است به صورت تحلیلی-توصیفی به تشریح این موضوع می پردازد که رون شهری چیست، انواع آن کدام است و نقش و کاربرد آن در شکل گیری معماری و شهرسازی بومی و تاریخی ایران چیست.

کلمات کلیدی:

شهرسازی بومی، رون شهری، مدیریت انرژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/290902>

